

РЕШЕНИЕ

№ 506

гр. Русе, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боян П. Войков

при участието на секретаря Елка П. Цигуларова
като разгледа докладваното от Боян П. Войков Административно
наказателно дело № 20234520200781 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. Р. К., ЕГН: *****, чрез адв. Д. П. от АК – София със съдебен адрес ***, против Наказателно постановление № 23-1085-000803/14.03.2023 г. на началник група в Сектор „Пътна полиция“ в ОД МВР – Русе, с което на жалбоподателя са му наложени наказания „глоба“ в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от един месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 103 ЗДвП.

Жалбоподателят счита обжалваното наказателно постановление за незаконосъобразно, неправилно и издадено при съществени процесуални нарушения, водещи до нарушаване правото му на защита, както и в пълно несъответствие на констатираното с реалната фактическа обстановка. Признава, че на 07.11.2022 г. е управлявал лек автомобил марка „КИА“, модел „Х СИЙД“ с рег. № СВ 4523 ТР по първокласен път I-5 (Велико Търново – Русе) в посока към ГКПП „Дунав мост“ в изпълнение на служебните му задължения като служител на „МЕЖДУНАРОДНА СПЕДИЦИЯ И УСЛУГИ“ ООД, ЕИК: 205665002. Съгласно Документ за пренасяне на взривни вещества в рамките на ЕС № 20220855649/26.10.2022 г.

на ГДНП-МВР на основание чл. 100 ЗОБВВПИ осъществявал въоръжена охрана на тежкотоварен автомобил с рег. № IMP6478 с водач М. Т., превозващ 30 000 броя детонаторни комплекта, неелектрически, за взривни работи и 16 000 кг взривни вещества, бризантни, тип Е-ЕМ-ЕХ. В съставения АУАН било посочено, че не бил спрян на подаден сигнал със стоп палка от контролен орган на Национално тол управление. Тази констатация не отговаряла на обективната истина. За времето на целия превоз по зададения маршрут не му бил подаван сигнал със стоп палка от контролен орган. По време на твърдяното нарушение поради метеорологичните условия видимостта била сведена до минимум и дори и да е бил подаван сигнал не било възможно да се забележи. Съгласно служебните му инструкции бил длъжен плътно да следва тежкотоварния автомобил, превозващ взривните вещества и детонатори, който охранявал до напускане пределите на Р България. Съгласно Европейска спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR2021 превозните средства, превозващи опасни товари, трябвало да бъдат надзиравани или като алтернатива да се паркират без надзор в сигурни депа или гаражни помещения или на територията на сигурни заводски сгради, което обуславяло наличието на опасност на отбиването на тежкотоварния автомобил, охраната на който извършвал жалбоподателят. Моли за отмяната на обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, вместо него се явява упълномощеният защитник адв. Д. П. от АК – София, който поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Свидетелските показания на посочените като свидетели очевидци лица били разнопосочни досежно фактическата обстановка и не кореспондирали изцяло помежду си. Единият споменал, че имало колона от камиони, а другият – че нямало, единият споменал, че автомобилът имал обозначителни знаци, а другият казал че имал. Жалбоподателят наистина управлявал процесния автомобил, но това било във връзка с осъществяваната от него дейност по охрана на тежкотоварен автомобил, превозващ взривни вещества, като при изпълнение на хипотетичния сигнал за спиране и отбиване е щяло да бъде създадена опасност за населението, тъй като охраняваният тежкотоварен автомобил не можел да се движи съгласно изискванията без охрана. Ако е трябвало да спре, то да спре е трябвало и охраняваният тежкотоварен автомобил, който не можел да спира така, защото съгласно нормативните изисквания трябвало да

спре на определени за това места, където нямало опасност за населението. Затова дори и да е бил възприел сигнала за спиране, жалбоподателят е не следвало да спира, а това, че е охранявал взривни вещества, се потвърждавало и от свидетелските показания. Моли за отмяната на обжалваното наказателно постановление.

Административнонаказващият орган началник група в Сектор „Пътна полиция“ към ОД МВР – Русе, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Районна прокуратура – Русе, редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок на 13.04.2023 г. чрез куриер, при положение че наказателното постановление е било връчено на нарушителя на 30.03.2023 г., поради което се явява процесуално допустима.

По същество жалбата се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Наказателно постановление № 23-1085-000803/14.03.2023 г. на началник група в ОД МВР, сектор „Пътна полиция“, е издадено против С. К. за това, че на 07.11.2022 г., около 16,00 ч, в общ. Русе, на път I-5, км 06+946 в посока към ГКПП „Дунав мост“, в качеството си на водач на лек автомобил „КИА Х СИЙД“, с рег. № СВ 4523, не спрял на посоченото място от представителя на службата за контрол при подаден ясен и своевременен сигнал със стоп палка от контролен орган на Национално тол управление, като продължил движението си. С това деяние била виновно нарушена разпоредбата на чл. 103 ЗДвП, като е бил осъществен съставът на административно нарушение по чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП.

От разпита на актосъставителя и свидетелите, както и от приложените по делото доказателства, се установи следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят бил служител в търговско дружество „МЕЖДУНАРОДНА СПЕДИЦИЯ И УСЛУГИ“ ЕООД, където бил назначен на длъжност „охранител“ с Трудов договор № 5/05.10.2022 г. Работодателят му възложил да осъществи охрана на тежкотоварен автомобил с рег. № IMP6478 с водач М. Т., превозващ детонаторни компоненти, неелектрически, за взривни работи – 30 000 бр., взривни вещества, бризантни, тип Е-ЕМ-ЕХ – 16 000 кг. Товарният автомобил имал маршрут от ГКПП „Кулата“ до ГКПП

„Дунав мост“, като жалбоподателят следвало да го съпроводи със служебен автомобил „КИА Х СИЙД“ с рег. № СВ 4523 ТР. В 06,44 ч на 07.11.2022 г. техническо средство, разположено на неустановен по делото пътен участък, част от Електронната система за събиране на пътни такси, отчело, че за лекия автомобил с рег. № СВ 4523 ТР не била заплатена винетна такса. На същата дата, в 08,48 ч за процесното МПС била закупена годишна електронна винетка.

Свидетелите Ж. Д. Г. и С. И. Н. били служители на Национално тол управление. Към 16,40 ч те се намирали на път I-5, в района на местността „хижа Приста“, при км 06+946, в посока ГКПП „Дунав мост“. Те получили информация от Електронната система за събиране на пътни такси, че управляваният от жалбоподателя автомобил „КИА Х СИЙД“ се движи без заплатена винетна такса, поради което решили да упражнят правомощията си съгласно ЗДВП и да го спрат за проверка. Времето било ясно, макар и сумрачно, предвид залязването на слънцето в ранните часове с оглед сезона. Не били налице метеорологични или механични условия, които да водят до намаляване на видимостта на пътя.

Св. Ж. Г. застанал близо до пътното платно и като забелязал, че автомобилът, управляван от С. К. „КИА Х СИЙД“ с рег. № СВ 4523 ТР приближавал и че същият към него момент не придружавал тежкотоварни автомобили, направил крачка към пътя и подал на жалбоподателя К. ясен сигнал за спиране с палка, но въпреки това жалбоподателят не предприел спиране, а дори увеличил скоростта и изпреварил друг автомобил, който се намирал на около 20 метра пред него. Друг автопатрул на Национално тол управление установил жалбоподателя в границите на ГКПП „Дунав мост“ на същия ден, където той заявил, че по принцип не спирал на сигналите, подавани от органите на Национално тол управление.

Актът и наказателното постановление са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление, а така също и в самото наказателно постановление, са намерили отражение всички обективни признаци на състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на

жалбоподателя, а така също и конкретната законова разпоредба, под която са субсумирани фактите, установени от административния орган и санкционната норма, въз основа на която е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Не е налице противоречие между приетите за установени факти, нормата под която същите са субсумирани и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на санкционираното лице.

Съдът не счита за недостоверни показанията на разпитаните в настоящото производство свидетели, въпреки изразените твърдения от страна на защитника, че са налице противоречия относно допълнителните подробности за това дали управляваният от жалбоподателя автомобил е имал обозначения или сигнални лампи, тъй като и двамата свидетели са категорични относно марката и модела на процесния автомобил, а именно „КИА Х СИЙД“, което опровергава потенциални възможности за съмнение дали свидетелите действително са възприели за нарушител точно този автомобил, който е бил управляван от жалбоподателя него ден. От представените от жалбоподателя документи пътен лист и заповед за командироване е видно, че управляваният от него автомобил е бил марка „КИА Х СИЙД“, със същия регистрационен номер, който служителите на Национално тол управление са докладвали до началника на Сектор „Контрол и правоприлагане“ – Русе за това, че не е изпълнил подадения сигнал за спиране. Не е налице съществено разминаване по въпроса имало ли е или не товарни автомобили към момента на подаването на сигнала за спиране от страна св. Ж. Г., тъй като и двамата свидетели заявяват, че към него момент товарни автомобили не са преминавали и не са забелязали автомобила, управляван от жалбоподателя, да съпровожда товарен автомобил. Единствените данни за преминали товарни автомобили се дават от св. Г., но той заявява, че това е било в по-предходен момент преди да установи процесния автомобил и да му подаде сигнала за спиране.

По делото не е спорно обстоятелството, че св. Ж. Д. Г. и св. С. И. Н. са служители на Национално тол управление – специализирано звено на Агенция „Пътна инфраструктура“. Съгласно разпоредбите на чл. 167а, ал. 1 и 2 ЗДвП същите разполагат с контролни правомощия, включително и със законовата възможност да подават сигнали за спиране с оглед извършване на проверки за контрол върху заплащането на дължимите такси по чл. 10, ал. 1 ЗП.

Съдът намира, че изложените в жалбата и в пледоарията по същество на защитата доводи за това, че жалбоподателят не е могъл да възприеме подадения сигнал за спиране ясно и своевременно за неоснователни. От разпита на свидетелите се установява, че макар и осветеността на района към него момент да е била сумрачна, то времето е било ясно, не са били налице запрашености или други пречки от метеорологичен или механичен характер, които да намаляват видимостта. Св. Ж. Г., който е подал сигнала за спиране, се е намирал достатъчно близо до пътното платно, за да бъде възприет от участниците в движението.

Неоснователни се явяват развитите доводи на жалбоподателя, че в настоящия случай не е имал възможност да спре, тъй като е съпровождал товарен автомобил, превозващ опасен товар, като не е имал право да изостави съпровожданото превозно средство, включително и да спре за проверка отделно от съпровождания автомобил. Липсва законова разпоредба, която да регламентира възможността на водач на превозно средство, осъществяващо охрана и придружаващо друго такова, включително и превозващо опасен товар, да не изпълни разпореждане за спиране при своевременно и ясно подаден сигнал от контролен орган, а с въведени вътрешнодружествени правила или договори не могат да бъдат дерогирани или пренебрегвани разпоредби, свързани със законовите задължения на водачите на превозни средства. В настоящия случай, дори и да се приеме, че жалбоподателят е имал уважителна причина да не изпълни разпореждането за спиране поради задължението му да се съобрази със съответните правила за безопасност и конкретно изложените твърдения, че ако придружаващият автомобил следва да спре, то и съпровожданото моторно превозно средство следвало да спре, а същото не можело да бъде спряно в рамките на населено място, следва да се отбележи, че текстът на цитираните правила, приложен на л. 39 от делото, съдържа изискване относно паркирането на превозни средства, превозващи опасни товари, но не съдържат правила, регламентиращи спирането и престояването на такива превозни средства, включително и когато някое превозно средство от конвоя бъде заставено да спре на сигнал на контролен орган. При подаването на сигнал за спиране от страна на контролен орган, дори и да налага необходимостта от спиране на придружаваното превозно средство, би означавало, че същото ще е в положение на временно престояване, а не паркиране, когато биха важали цитираните от

жалбоподателя правила. Следва да се отбележи още, че към момента на подаване на сигнала за спиране не са налице доказателства управляваното от жалбоподателя превозно средство да е придружавало тежкотоварен автомобил. Съгласно представените от жалбоподателя документи, включително и план за охрана на опасни товари при транспортиране, жалбоподателят е следвало да поддържа постоянна очна връзка с охраняваното превозно средство, следователно контролните органи биха възприели по категоричен начин факта, че управлението от жалбоподателя лек автомобил действително е съпровождал друго превозно средство, ако първият се е намирал на визуално разстояние от обекта на съпровождане, което в настоящия момент не се установява по делото.

Поради изложените съображения съдът намира, че жалбоподателят К. е осъществил от субективна и обективна страна състава на нарушението по чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДВП.

За да е налице съставът от визираното нарушение нарушителят следва да откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението. Установява се по делото, а това обстоятелство не е и спорно, че служителите Ж. Г. и С. Н. са контролни органи към Национално толоуправление на Агенция „Пътна инфраструктура“. Като такива те имат правомощието да спират превозни средства с оглед извършване проверка за заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП. Нарежданията могат да бъдат дадени от контролните органи, устно, чрез действия, чрез знаци или с друга подходяща и недвусмислена сигнализация. В настоящия случай спрямо жалбоподателя К. е бил подаден сигнал за спиране със стоп-палка от св. Г., представляващо нареждане на контролен орган, поради което за първия е възникнало задължение по чл. 103 ЗДВП да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Това задължение не е изпълнено, като чрез неизпълнението му нарушителят К. е заявил чрез действията си категоричния отказ да не се подчини на нареждането му, дадено от контролен орган, като е увеличил скоростта на управляваното от него превозно средство и е предприел изпреварване. Така подаденият сигнал не е бил самоцелен или упражнен превратно досежно целта на предоставените правомощия на контролните органи, тъй като по-рано същите установили, че за този автомобил не е била заплатена винетна такса и той е

извършил нарушение, за което е следвало да бъде санкциониран. Фактът, че малко по-късно през същия ден след констатиране на нарушението нарушителят е заплатил съответната такса не би могъл да санира извършеното от него по-рано нарушение за това, че се е движил по Републиканската пътна мрежа, без да е заплатил такава. Поради това съдът намира, че така описаното от административнонаказващия орган деяние се явява извършено от обективна страна от соченото като нарушител лице. От субективна страна съдът счита, че нарушението е осъществено при пряк умисъл като форма на вина, защото се установява, че за жалбоподателя К. не са съществували обективни пречки да не възприеме подадения от св. Г. сигнал за спиране, поради което същият несъмнено го е възприел, но целенасочено е отказал да се подчини на нареждането и е продължил движението си. Като потвърждаване на това обстоятелство е и заявеното от жалбоподателя пред друг автопатрул на Национално тол управление в района на ГКПП „Дунав мост“, че той спирал само на сигнали на полицейски служители, но не и на други контролни органи. Това заявил и пред актосъставителя.

По отношение размера на наказанието съдът намира, че така индивидуализирани двете административни наказания „глоба“ и „лишаване от право да управлява МПС“ се явяват правилно определени съобразно смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства. Като отегчаващо обстоятелство следва да се отчетат част от предишните нарушения, извършени от жалбоподателя. Макар и съобразно представената справка за извършени нарушения да е посочено, че в миналото жалбоподателят е извършвал множество такива, то голяма част от тези нарушения са с давност повече от 10 години и не следва да им бъде придавана значителна тежест като отегчаващо вината обстоятелство. Не без значение е обстоятелството, че настоящото нарушение е извършено при форма на вината пряк умисъл, като подбудите за извършване на нарушението от страна на жалбоподателя се изразяват в изградените от него представи, че може да не се подчинява на контролни органи, различни от тези на МВР. Така жалбоподателят демонстративно е изразил намерението си да не зачита авторитета на служителите на Национално тол управление като контролни органи, когато е бил длъжен да изпълни тяхно разпореждане за спиране. Сmekчаващи вината обстоятелства се явява само липсата на настъпили други общественоопасни

последници, както и че в крайна сметка за незаплащането на дължимата винетна такса за съответния пътен участък е била заплатена компенсаторна такса на 11.11.2022 г., видно от представения фискален бон на л. 28 от делото, макар че това е станало няколко дни след датата на извършване на нарушението като не е установено дали заплащането на тази такса е извършено точно от жалбоподателя. Поради тези съображения съдът намира, че двете кумулативно предвидени административни наказания са правилно индивидуализирани. С оглед наличието и на отегчаващи вината обстоятелства е невъзможно да бъде прието, че случаят е маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН, още повече е и разпоредбата на чл. 189з ЗДвП забранява приложението на чл. 28 ЗАНН за нарушения по ЗДвП, а от друга страна наличието на отегчаващи вината обстоятелства препятства възможността съдът да определи извършеното нарушение като малозначително и да приложи разпоредбата на чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН.

Поради изложените съображения обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено, а жалбата – оставена без уважение.

По делото не са налице доказателства за направени разноси и няма искане за тяхното присъждане, поради което съдът не дължи произнасяне във връзка с разноските по делото.

Мотивиран така, Русенският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-1085-000803/14.03.2023 г. на началник група в Сектор „Пътна полиция“ в ОД МВР – Русе, с което на С. Р. К., ЕГН: *****, с адрес ***, са му наложени наказания „глоба“ в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от един месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 103 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд – Русе.

Съдия при Районен съд – Русе: _____